

mit Forslag. Ja, det vil sige, som benytte en, der sælger ud, der har Butik, de andre ikke. Der er jo ikke Tale om, at Politiet skal indblande sig i andre Mænds og Kvinders Forhold omkring i Landet. Jeg vil blot spørge det ærede Medlem, hvorledes vi her skulle tale om den Sag, uden at vi udtale os saaledes, at man kan forstaa hinanden. Kunne vi ikke det, var det bedre, at Thinget gik i Udvalg, saa vi ingen Tilhørere havde udefra, thi det er saa vigtig en Sag, at man burde tale endog ganske anderledes aabent om den, end jeg har gjort. Jeg havde meget Mere at sige om den, om jeg turde tale rent ud, hvad jeg imidlertid ikke anser for rigtigt, og hvad jeg heller ikke tror, den ærede Formand vilde tillade. Jeg paastaar nu altsaa, at dette Forslag her i Stedet for at staffe Politiet Mere at bestille med Folk end før, staffer det det meget Mindre. Der bliver udstedt et bestemt Lovbud mod at sælge Utugt ligesom mod at drive andre uberettigede Næringsveie, hvad jo Politiet har Tilsyn med; men iøvrigt kan jo Enhver, der faar Tilhold fra Politiet, lade Politimesterens Paabud undersøge af Dommeren, de behøve ikke uden videre at rette sig derefter ligesaa lidt som ved enhver anden Sag. Folk blive der ved ganske anderledes frit stillede end nu er Tilfældet, og det er for mig høist mærkværdigt, at det ærede Medlem ikke kan se det. Altsaa jeg paastaar, at Folk efter mit Forslag ikke blive satte under nær saa stærkt Polititilsyn, som nu er Tilfældet. Utugtsfager komme ikke mere ind under Politiet end Tyvsfager, Bedragerifager eller hvilkeshelfst andre Sager. Det ærede Medlem mente, at Kvinden slet ikke vilde synes om, at jeg vilde forsvare hendes Kættigheder, og at jeg taler imod, hvor skjændigt det er, og hvor skamløst det er, at man kan kalde hende op og give hende en Advarsel for Noget, hun ikke har gjort og maaste end mindre tænkt paa, thi det kunne de gjøre mod en Kvinde, men det kan ikke gøres ved en Mandsperson, og desuden kunne de føre en Kvinde, naar de have undersøgt hende, ud til Vestre Hospital, selv om hun ikke vil det. Hvilken Kvinde vil derud og blive anset som Stjæge? Nei, i Stedet derfor ville de da hellere, at der gaas den Bet, som de gaa i Italien, og som jeg har foreslaaet i min § 10 om, at der ved Sygehuse skal være en hemmelig Afdeling for Folk, der lide af venerisk Sygdom, og hvor de kunne indlægge sig, uden at deres Navne blive bekendte. Nu stræmmes Folk jo bort fra det, hvorimod de efter mit Forslag vilde loffes til at lade sig behandle. Det undrer mig meget, at det ærede

Medlem ikke havde Syn for dette, men det lader til, at det Æneste, det ærede Medlem her i Lovforslaget var vred over, men ogsaa til Gavnns vred over, saa at han benyttede Jariisøren og Tolderen (Berg: Kun Jariisøren) Javel, han var saa selv den fromme Tolder, der slog sig for Bryttet, var § 3, men der er Intet i Veien for at tage § 3 helt ud af Lovforslaget — derfor staar det Hele ligegodt — og lade § 180 i Straffeloven falde bort.

Kalkenstjerne: Jeg vil kun sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem, samtidig med den Lidenskab, med hvilken han forsægter denne Sag, tillige er i den Grad elastisk, at en Paragraf, som § 3 for ham baade kan staa i Loven og gaa ud af den, uden at han dermed egentlig mener, at Loven taber i Virksomhed. Det er for mig et saadant Vidnesbyrd om Liberalitet, at jeg ganske vist derved har faaet gjort en Erfaring til om de forbausende Modsetninger, der kunne forenes i et enkelt Medlem, men ved denne Leilighed glæder jeg mig i høi Grad over, at Modsetningerne i den Grad kunne forenes hos et Menneffe, saaledes at man paa en Gang kan forsægte det Standpunkt, der forsægtes i § 3, og paa den anden Side kan forsægte det, at alt Utugtsærhverv og Deltagelse deri er strafbart. Det er for mig uforstaaeligt, hvorledes saadanne Modsetninger kunne forenes, men jeg har altsaa i det ærede Medlem for Svendberg Amts 3die Valgkreds (Tang) et praktisk Bevis for, at de kunne forenes.

Forslagsstilleren (Tang): Dette praktiske Bevis har det ærede Medlem, som vistnok læser den Slags Literatur, ikke alene i mig, men i mange flere Andre. Jeg ønsker helst at beholde § 3, jeg siger, at det er til Gavn, den beholdes, men jeg siger, kan den ikke beholdes, bliver Lovforslaget en fuldstændig Helhed alligevel, og kan jeg ikke faae det Bedste, tager jeg naturligvis det Næstbedste, det følger af sig selv.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.